

Prioriteten. Jeg er ikke sikker paa, at Tabet hidrører alene fra den Eiendom; det kunde den cerebe Minister igrødt meget godt skaffe os at vide ved at opfylde vor Begjæring om Tidspunktet og Eiendoms Naam, men jeg er ikke tilbøjelig til efter andre Erfaringer at antage, at vi affrev for den paagjældende Kammerherres Vedkommende 280,000 Kr. Nu kommer jeg til et Forhold, som jeg specielt vil nævne. Vi solgte i 1870—71 „Wort-and-Nest“ og to andre mindre Plantager med et Areal af i Alt ca. 1000 Akres, altsaa omtrent 700 Tønder Land, hvoraf neppe en Trediedel anvendes til Sukkerdyrking, Resten dyrkes paa anden Maade. Denne Eiendom solgte vi for 200,000 Kr., hvilken Sum altsaa repræsenterer Eiendommens Værdi. Nu møde vi i 1876—77 et, saavidt min Undersøgelse strækker sig, ukendt Forhold, idet der paa Finantslovens § 3 bevilges til forlods Afholdelse af Indtægter i Vestindien 16,000 Kr. Som Ting, hvortil disse Penge skulle medgaa, nævnes blandt Andet ogsaa en Plantageinspektør, som har været lønnet gennem en lang Række af Aar, men som er bleven rent bort under disse Forhold, hvor man netop skulde tro, man kunde have nogen Nytte af ham ved Opsummeringen af den Glæde, som de 6—7—8 Plantager, hvor vore Prioriteter staa i Fare, have lidt; han kunde jo, naar Gouvernementet ikke kunde magte det, give Finantsministeren Oplysninger om, hvorledes det stod med vore Prioriteter der, men han har ikke været til at finde nu under disse Forhold i nogen af de os foreslåede Oplysninger; men paa Finantsloven — der staaar han. — Dels altsaa til denne Mand og dels til forskjellige andre Ting, saasom Administration ved Overtagelsen af Plantager, blev der bevilget 16,000 Kr. Der staaar ikke „kalkulatorisk“ eller „anslaas til“, men de ere ligesom bevilgede, og naar man vil se Ministerens Dmtale af denne Sag f. Ex. i hans Svar til Statsrevisionen, bruger han ogsaa det Udtryk „bevilget“. — At der er fremkommet enkelte uforsigtige Udtryk fra anden Side, skal jeg ikke komme ind paa. — Nu er det paa denne Konto fra 1868—69 til 1875—76, altsaa i 8 Aar, forbrugt aarlig i Gjennemsnit 5,868 Kr. Man har saaledes holdt Udgifterne paa denne Konto langt indenfor Bevillingen; det Høieste, man har brugt, er i det første Aar 13,000 Kr., derefter 12,000 og ellers langt der under. Medens altsaa Bevillingen i disse 8 Aar, med et aarligt Beløb af 16,000 Kr., har lydt paa i Alt 128,000 Kr., er der kun forbrugt omtrent 47,000 Kr.; ca. 80,000 Kr. ere saaledes sparede; det er aldeles regnskabsrigtigt opgjort og revideret. Men nu i 1876—77 møder denne Konto paa 16,000 Kr. op med en Udgift paa 75,336 Kr. Hvorledes forholder dette sig? Af Statsregnskabet kan man ikke se Andet, end at Overstridelsen væsentlig hidrører fra Laan til „Wort-and-Nest“ „for at bevare Plantagen i Sukkerdyrkingen og derved

saar vidt muligt fikke den den staaende Pantefordring“. Nu skal jeg gjøre opmærksom paa, at Wort-and-Nest's Gjældsforhold er saaledes. I en lang Række er der, saa vidt jeg kan skjønne, hverken faaet Renter eller Udbrug af de skyldige \$ 43,000, og forud for disse \$ 43,000 stod den Gang \$ 5—6,000. Det var altsaa en Gjæld paa ca. 50,000 foruden, saa vidt jeg kan skjønne i Følge Bureauudlaanslisterne, 11,000 Dollars i Bureau-laan, som ikke ere dækkede. Det bliver altsaa en Gjæld paa den Tid af godt og vel 60,000 Dollars, eller med et rundt Tal 240,000 Kr., med andre Ord 40,000 Kr. mere, end Eiendommen er solgt for af Staten. Jeg skjønner ikke rettere, end at saaledes stode Sagerne, og at derefter har vedkommende Eiendom ikke kunnet faae, — har i det Mindste ikke faaet Laan, i alt Fald ikke hos Kolonialkassen som Bureau-laan. Med en saadan Eiendom, forgjældet langt over dens virkelige Værdi, beregnet efter den Kjøbesum, vi have solgt den for, træder Ministeren paa Statskassens Vegne i Forbindelse som Laangiver; han forstrækker i Aaret 1876—77 direkte af Statskassen denne Eiendom med et Bureau-laan — det fremgaar af Regnskabet for dette Aar og Statsrevisionens Beretning — paa 28,000 Kr. og til Gjødning desuden 2,000 Kr., i Alt 30,000 Kr., som altsaa ikke kunne dækkes. Og denne Gjæld gaar over som Prioritetsfordring bag efter alle de andre Prioritetsfordringer, der beløbe sig til langt Mere end Eiendommens Værdi. Summen synes at være udbetalt i Regnskabsaaret 1875—76, men er opført i Statsregnskabet for 1876—77. Og Aaret efter møder os overfor den samme Eiendom, der ikke har kunnet dække sit forrige Laan, Finantsministeren som Laangiver paa Statens Vegne; han laaner da denne Debitor i Vestindien, der allerede skylder Staten langt Mere, end hans Eiendom er kjøbt for, et Beløb af ca. 34,000 Kr., og dette Beløb har man atter maattet opføre blandt Aktiverne som rentebærende. Det er imidlertid Altsammen kun nominelt indvundet til Aktiverne som rentebærende, og paa den Liste, som vi have faaet over Prioritetsgjælden, er det opført som en „i tidligere Aar paadrægen, udkøbt Bureauforstrækning af 16,000 Dollars“ eller, som jeg allerede har nævnt, 64,000 Kr. Disse Laan hidrøre jo rimeligvis fra 1875—76 og 1876—77, og der er derfor Sandsynlighed for, at det er gaaet til paa lignende Maade i 1877—78, og Beløbet er, som der staaar i Regnskabet, „debiteret den nuværende Eier af Plantagen“. Altsaa, overfor den vedkommende retnæssige Eier giver Finantsministeren et Laan af Statskassens Midler paa denne Maade, hvilket forekommer mig at være endnu værre end de andre Transaktioner, som man tidligere har talt om ikke vare heldige for Statskassens Vedkommende. Hvor Meget der er laant i 1877—78 og 1878—79, veed jeg ikke; men jeg siger, at under den Form, som det her frem-